

ΝΙΚΟΣ
ΛΥΓΕΡΟΣ

Το Καστελόριζο ως αιχμή του δόρατος

Τώρα που η Κύπρος έκανε συμφωνία με το Ισραήλ όσον αφορά στην ΑΟΖ, συμπληρώνοντας με αυτόν τον τρόπο τις προηγούμενες συμφωνίες με το Λίβανο και την Αίγυπτο, οι τρεις εξωτερικές ΑΟΖ έχουν πλέον την ιδιότητα της συνεκτικότητας, η οποία ξέρουμε πόσο σημαντική είναι στην τοπολογία. Αυτό σημαίνει με άλλα λόγια, ότι η Κύπρος έχει σταθεροποιήσει το νότιο μέρος της και καθορίσει και τα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτήν την περιοχή.

Κατά συνέπεια, το ευρωπαϊκό πλαίσιο έχει επεκταθεί, τουλάχιστον θεωρητικά, διότι για να αποτελέσει μία πρακτική ιδέα πρέπει η Ελλάδα να κάνει μία συμφωνία όσον αφορά στην ΑΟΖ, με την Κύπρο αφενός και την Ιταλία αφετέρου. Μόνο έτσι η έννοια της συνεκτικότητας θα αποκτήσει μία ευρωπαϊκή οντότητα. Συνεπώς, το Καστελόριζο εμφανίζεται ακόμα πιο κρίσιμο ως αιχμή του δόρατος στην Ανατολική Μεσόγειο, διότι μόνο η ύπαρξή του, κι αυτή με την οικονομική έννοια, επιτρέπει την ένωση της ελληνικής και κυπριακής ΑΟΖ.

Η κρίσιμότητα αυτού του νησιού δεν είναι πια μια θεωρητική υπόθεση αλλά μία τοποστρατηγική πραγματικότητα. Είναι τώρα θέμα ελληνικής πρωτοβουλίας, το να υλοποιηθεί πραγματικά κι ουσιαστικά όχι ένα ενιαίο αμυντικό δόγμα, το οποίο εμφανίζεται ως ουτοπικό, όταν εξετάζουμε την οντότητά του στην πράξη, αλλά μία ΑΟΖ που θα το εμπεριέχει. Διότι όλα τα άλλα είναι απλώς λόγια. Οσο το Καστελόριζο δεν είναι ενσωματωμένο σε αυτό το ενιαίο πλαίσιο, θα αποτελεί εν δυνάμει μία επόμενη χαμένη πατρίδα και θα ακολουθήσει στην Ιστορία την πορεία της Ιμβρού και της Τενέδου. Η πρόσφατη πρωτοβουλία της Κύπρου πρέπει να ενισχυθεί και από την Ελλάδα, για να υπάρξει μία πραγματική αντίσταση στα σχέδια του νέο-οθωμανικού δόγματος.

Μόνο με αυτόν τον τρόπο, ο οποίος παραμένει μοναδικός προς το παρόν θα καταφέρουμε να ελευθερώσουμε το Καστελόριζο από έναν πρακτικό αποκλεισμό και μία πορεία εγκλωβισμού, η οποία μπορεί να καταλήξει μόνο και μόνο στην αναμενόμενη απορρόφησή του από την Τουρκία. Το ευρωπαϊκό πλαίσιο είναι μαζί μας, η κυπριακή πρωτοβουλία μας δίνει το tempo, είναι η σειρά μας να δημιουργήσουμε τη μνήμη μέλλοντος όσον αφορά στο Καστελόριζο μέσω της ΑΟΖ.

Την γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Κατά την διάρκεια των γιορτών είχα την “υποχρέωση” να επισκεφτώ διάφορα καταστήματα στην ελεύθερη Κύπρο για την αγορά των υποχρεωτικών χριστουγεννιάτικων δώρων.

Πέτρος
Μαύρος
Διευθύνων
Σύμβουλος
Avantless LTD

Ισως λόγω της πολύχρονης απουσίας μου στο εξωτερικό να μην είχα συνειδητοποιήσει πόσο τραγική είναι η κατάσταση στον τομέα εξυπηρέτησης του πελάτη. Ήταν αδύνατο να επικοινωνήσω στην γλώσσα μου. Ήταν αδύνατο να μπορέσω να εξυπηρετηθώ και να καταλάβω τι αγόραζα σε απλά ελληνικά κυπριακής ιδιοκτησίας. Συγκεκριμένα σε γνωστό εμπορικό κέντρο της Λεμεσού, είχα επισκεφτεί έξι διαφορετικά καταστήματα όπου κανείς από τους εργαζόμενους δεν κατάφερε να αρθρώσει μια λέξη στα ελληνικά. Προσωπικά μιλώ έξι γλώσσες, πέντε ξένες και την μητρική μου, όμως δεν έχω την τύχη να μιλώ ούτε πολωνικά, ούτε ρωσικά, ούτε ρουμανικά, αλλά ούτε και τουρκικά, με αποτέλεσμα η κοινή γλώσσα με τους εργαζόμενους να είναι τα αγγλικά, τα οποία ομιλούν σε πολύ χαμηλό επίπεδο.

Το 1997 κατοικούσα στην Βαρκελώνη της Ισπανίας, όπου η τοπική κυβέρνηση - βουλή (Παρλαμέντ ντε Καταλούνια) ενέκρινε ένα νόμο ο οποίος έλεγε, ο οποιοσδήποτε Καταλανόφωνος έχει δικαίωμα να εξυπηρετείται στην μητρική του γλώσσα. Να εξυπηρετείται στα καταλανικά και να μην υποχρεούται να αλλάζει γλώσσα, έτσι ώστε να εξηγείται με αυτόν που τον εξυπηρετεί. Τα καταλανικά είναι ρωμανική γλώσσα, η οποία είναι η επίσημη γλώσσα της γνωστής μας Ανδόρρας και συνεπώς η γλώσσα στις Ισπανικές αυτονομίες Καταλονία, Βαλεαρίδες Νήσους, Βαλένσια, στην ιταλική πόλη Alghero στην Σαρδηνία. Ομιλείται επίσης στην Γαλλία, στην ιστορική περιοχή του Roussillon.

Οι ομιλούντες Καταλανικά στην Ευρώπη φτάνουν τα 13,5 εκατομμύρια. Στα καταλανικά είναι μεταφρασμένη και η Συνθήκη της Λισσαβώνας.

Στην Κύπρο του 2010, μετρούνται στα δάκτυλα ενός χεριού τα καταστήματα, ξενοδοχεία και εστιατόρια όπου ο Κύπριος ή ο οποιοσδήποτε άλλος ελληνόφωνος μπορεί να εξυπηρετηθεί στην επίσημη γλώσσα του κράτους. Με αυτή μας την κατάντια, γιατί περί κατάντιας πρόκει-

ται, φυσικά δεν φταίνε οι νόμιμοι Ευρωπαίοι μετανάστες, οι οποίοι είναι εδώ για να βγάλουν το ψωμί τους, όπως ήμασταν οι Κύπριοι τις περασμένες δεκαετίες στο εξωτερικό.

Για αυτή την κατάντια φταίει το κράτος δικαίου και πρόνοιας και οι φιλεύσπλαχνοι εργοδότες που απέδειξαν ότι η σχέση τους με τους ξένους εργάτες είναι μόνο “αγοραία”. Σχεδόν κανένας εργοδότης gives a damn για το πώς εξυπηρετούνται οι πελάτες του. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να περισυλλέξουν το κινητό μας τηλέφωνο και να μας βομβαρδίζουν με ηλίθια διαφημιστικά μηνύματα για τα δήθεν ξεπουλήματα.

Τα προγράμματα κατάρτισης για εκμάθηση ελληνικών επιχορηγούνται από την Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού μέχρι και 80%. Το 2010 καταρτίστηκε ο υπέρογκος αριθμός των 216 υπαλλήλων σε όλη την Κύπρο σε πολυεπιχειρησιακά προγράμματα. Η δε ξενοδοχειακή βιομηχανία, παραδοσιακά καταρτίζει τους υπαλλήλους της στην εκμάθηση γλωσσών, αλλά πρακτικά φαίνεται ότι είτε οι εργαζόμενοι είναι ανεπίδεκτοι μαθήσεως, που δεν το πιστεύω, είτε οι επιχειρηματίες δεν

επενδύουν (σε χρόνο όχι σε χρήμα αφού είναι επιχορηγημένα) στο προσωπικό τους.

Δεν είμαι κοινωνιολόγος και ούτε προτιθέμαι να γίνω, αλλά πιστεύω ότι τα collateral effects από την απώλεια των ελληνικών στους χώρους εργασίας, μεσοπρόθεσμα θα φέρουν σοβαρή αλλοίωση στον τρόπο επικοινωνίας μας και επιδεινώνουν ρατσιστικές συμπεριφορές που ήδη είναι ένα τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα.

Το κράτος επιχορηγεί μεν την εκμάθηση των ελληνικών σε ξένους εργάτες, αλλά ο νόμος δεν υποχρεώνει τον εργοδότη να εκπαιδεύσει το προσωπικό του, πράγμα που έπρεπε να κάνει.

Στις πολιτικές της ευρωπαϊκής ένωσης, είναι ξεκάθαρο ότι επικροτείται η πολυπολιτισμικότητα αλλά και η πολυγλωσσία.

Ο καταλανικός νόμος, εξασφαλίζει την επιβίωση μιας μικρής γλώσσας και επίσης αφομοιώνει ομαλά στην κοινωνία τους ξένους εργαζόμενους, που το να μάθουν καταλανικά νοιώθουν πιο άνετα, είναι πιο παραγωγικοί και έχουν πιο καλή αντίληψη του χώρου που τους προσφέρει στέγη και τροφή και τους μετατρέπει σε “συνηγόρους” της χώρας.

Τι έκαναν οι Ευρωπαίοι με την κρίση και τι εμείς;

Όταν τα έσοδα ενός κράτους μειώνονται κατά 1δισ και όταν η οικονομία, η κοινωνία και οι υποχρεώσεις μας απέναντι στην ΕΕ αλλά και οι αξιολογήσεις ξένων οίκων απαιτούν εξυγίανση, τότε μια κυβέρνηση μια οδό μπορεί να ακολουθήσει, αυτή των οικονομικών μέτρων.

Μάριος
Ιγνατίου
Μέλος Κ.Ε.
ΑΚΕΛ

Με περικοπές πέραν των 200εκ. στις δαπάνες λειτουργίας του κράτους, με κατάργηση 405 θέσεων στο δημόσιο και μείωση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων κατά 1040 άτομα, χωρίς να

επηρεαστούν οι δαπάνες για την ανάπτυξη και το κοινωνικό κράτος, η εκτίμηση πως η κυβέρνηση έκανε αυτό που έπρεπε να κάνει ανταποκρίνεται πλήρως στην πραγματικότητα.

Απόδειξη της κοινωνικής ευαισθησίας της κυβέρνησης, σε αντίθεση με το ΔΗΣΥ που μόνο περικοπές και μέτρα που πλήττουν τους χαμηλόμισθους εισηγείται, αποτελούν τα δύο νομοσχέδια για ελάχιστη αύξηση στη φορολόγηση των κερδών και της ακίνητης ιδιοκτησίας, τα οποία η πλειοψηφία της βουλής απέρριψε εξυπηρετώντας τον πλούτο και το κεφάλαιο.

Το πακέτο λουτών που η κυβέρνηση τελικά κατέ-

θεσε αποτελούσε προϊόν συμβιβασμού και θεωρείται πέραν από σίγουρο πως αν το ΑΚΕΛ κυβερνούσε μόνο του και είχε και την πλειοψηφία στη Βουλή θα ήταν διαφορετικού χαρακτήρα.

Όλα αυτά σε μια περίοδο που η οικονομική κρίση έδειξε τα δόντια της παντού και τα παραδείγματα είναι πέρα για πέρα ενδεικτικά της κατάστασης που συμβαίνει σε όλη την Ευρώπη.

Πιο κάτω κρίνω σκόπιμο να παραθέσω εκ νέου μερικά από τα μέτρα που πήραν άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να μπορέσουμε να έχουμε και ένα μέτρο σύγκρισης με την Κύπρο και τους χειρισμούς της κυβέρνησης Χριστόφια.

Ελλάδα:	Ισπανία:	Ιταλία:	Ρουμανία:
-Πάγωμα συντάξεων. -Περικοπή δώρου Χριστουγέννων, δώρου Πάσχα και επιδόματος άδειας κατά 30% για τους δημόσιους υπαλλήλους. -Περικοπή επιδομάτων δημοσίων υπαλλήλων κατά 12%. -Χαλάρωση της νομοθεσίας για τις απολύσεις. -Αύξηση του ΦΠΑ μέχρι 21%. -Αύξηση των ειδικών φόρων καταπόνησης στη βενζίνη στο πετρέλαιο κίνησης, στα τσιγάρα και στα ποτά. -Επιβολή ειδικού φόρου πολυτελείας.	-Μείωση μισθών στο δημόσιο τομέα κατά 5%. -Πάγωμα μισθών και συντάξεων για τον επόμενο χρόνο. -Περικοπή κρατικών επιχορηγήσεων κατά 1,2δισ ευρώ. -Μείωση των αποζημιώσεων απόλυσης από 45 ημερομίσθια σε 33. -Αύξηση του ορίου αφυπηρέτησης από τα 65 στα 67.	-Πάγωμα μισθών των δημοσίων υπαλλήλων για 3 χρόνια, και πάγωμα προσλήψεων στο δημόσιο τομέα. -Καθυστέρηση 3-6 μήνες για όσους συνταξιοδοτηθούν το 2011. -Εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης για άνδρες και γυναίκες στα 65 από 61 από το 2012. -Περικοπές στον τομέα της Υγείας και της Εκπαίδευσης.	-Μείωση στους μισθούς του δημοσίου κατά 25%. -Μείωση 15% στις συντάξεις και επιδόματα ανεργίας. -Απόλυση 137000 δημοσίων υπαλλήλων.
Πορτογαλία:	Γερμανία:	Γαλλία:	Ουγγαρία:
-Πάγωμα των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων για 4 χρόνια και περικοπή των μισθών των ψηλά αμειβόμενων στο δημόσιο τομέα. -Αύξηση του ΦΠΑ κατά μια μονάδα που θα φτάσει μέχρι 21%. -Μείωση επιδομάτων ανεργίας. -Κατάργηση του κατώτατου μισθού των 475 ευρώ. -Αύξηση κατά 2,5% της φορολογίας των μεγάλων εταιριών. -Αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης από τα 65 στα 67 έτη.	-Πρώθηση παγώματος των συντάξεων. -Αύξηση του ορίου αφυπηρέτησης από τα 65 στα 67. -Κίνητρα για μικρής διάρκειας εργασίας με λιγότερο μισθό.	-Πάγωμα κρατικών δαπανών ως 2013 στο ύψος του πληθωρισμού. -Μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού με αύξηση του ορίου αφυπηρέτησης από τα 60 που είναι σήμερα στα 64.	-Απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων. -Περικοπές δαπανών, Ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.
Δανία:	Ηνωμένο Βασίλειο:	Ιρλανδία:	Λετονία:
-Μείωση της διάρκειας παροχής επιδόματος ανεργίας. -Περικοπές στα επιδόματα ασθενείας, στα επιδόματα παιδιού και στα φοιτητικά επιδόματα.	-Πάγωμα των μισθών του δημόσιου τομέα για τα επόμενα 2 χρόνια. -Αύξηση του ΦΠΑ από 17,5% σε 20% από τον Γενάρη του 2011. -Αύξηση των έμμεσων φόρων σε ποτά και τσιγάρα. -Επιβολή φόρου στον κύκλο εργασιών των τραπεζών που λειτουργούν στη Βρετανία.	-Μείωση μισθών των δημοσίων υπαλλήλων που ξεκινούν από 5%. -Περικοπές στα επιδόματα τέκνων.	-20% μείωση των μισθών. -Αύξηση του ΦΠΑ στο 21%, -Μείωση των δαπανών για την υγεία κατά 40%

Κάτω από αυτές τις συνθήκες νομίζω πως μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι είμαστε τυχεροί που τη διαχείριση της κρίσης και τις επιπτώσεις της έλαχε να τις αναλάβει η παρούσα κυβέρνηση. Τα συμπεράσματα μπορεί ο καθένας να τα βγάλει από μόνος του.